

Publicerad 2006-11-23 15:38 av Fred Söderblom

sen händer inte så mycket mer nej

exakt tio år på sig sen faller väggarna in sen störtar astronauterna ner & börjar göra cigarettrekla

jag hinner upp bussen
när den stannar för
övergångsstället
men när jag hinner upp bussen
gasar den & bussen
den är full av barn som
lipar åt mig dom kastar
resterna av sin lunch på mig
som dom haft i små plastpåsar
dom äldre barnen kastar fimpar
dom vuxna kastar fula
blickar, busschauffören skrattar
kliar sig i skrevet & skruvar upp
volymen &
nynnar med i oops I did it again, jag gjorde
det igen jag gjorde det svänger
ut höger
& svänger vänster i nästa korsning
& åker hem efter jobbet han ställer sig
i sovrummet & skruvar ur ögonen
lägger dom i två kartonger för
glödlampor
sen väntar han in familjen

skolmatsalen är full
till taket
av barn & skolfröknarna går
runt & delar ut brödsmlor
små äpplen &
små träspatlar barnen
kan sticka i halsen senare

& jag sväljer ner min tunga

sätter mig på händerna &
blir aldrig riktigt förlåten

om du står i mitten
av ett rum & inte
vet hur långt
det är till väggarna
om du står i mitten av en
fest & inte hittar
till stereon du kanske
ska stå där & hänga &
vrida upp volymen så att
dom andra inte hör dig
längre, man kan göra som
astronauterna man
kan kasta ett föremål &
räkna sekunderna tills
väggarna faller in, en penna
en blick ett trasigt hjärta
& ah det är en sån klyscha
& jag blir aldrig riktigt
förlåten

i rymden bor astronauter i
mina armar bor myrornas krig
i skolor bor barnen
& dom borde vi ta hand om
dom borde få munnar
& röda läppstift dom borde
få färre linjaler längre armar
större frisyrier & randiga skärp
skivsamlingar

i rymden bor astronauter &
hos mig bor
två flaskor vitt en
fem meter gardiner &
ett hårt liv

du kanske skulle
ta ditt liv

med mer än en nypa salt
ett helt upptorkat innanhav
som du kan gröpa ur
& lägga i ett apelsinskal &
jag vet inte om jag drömmer
om dig,
jag vet inte om jag drömmer
om riktiga människor alla
kanske är suddiga
i ansiktena alla
kanske har nått
hårt precis bakom näsbenet
som blöder mycket
om näsan slås upp kanske
är det svart kanske
skakar det
av rädsla kanske
gillar det att gå runt
i volanger & klackar
alla kanske har nått hårt svart
alla kanske får
en kanyl & knark eller en låda whiskey
& exakt tio år
på sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fred Söderblom med Poeter.se id #9153 innehar upphovsrätten